

Skupina Muziga vydala nedávno své první album. Nazvala ho velice jednoduše O lásce, ale není dobré od něj čekat žádné jednoduché odpovědi na to, jaká láska je. Ani v hudbě ani v textech nedostane posluchač nic "zadarmo" - každý poznatek, který si bude chtít v písních najít, každý prožitek, který mu bude dáno vydolovat, bude předcházet směsicí překvapení, údivu a možná i zaskočení.

Muziga stojí a padá především na odhodlání a nadšení manželů Heleny a Jiřího Vedralových. Oba zvládají hru na několik nástrojů (Helena především na housle a Jiří zvláště na kytaru a mandolínu) a mají za sebou angažmá v mnoha hudebních oblastech, převážně v jazzu a vážné hudbě. Za zmínku stojí i album Horská karavana, na kterém v roce 2001 sekundovali čínské zpěvačce žijící v Praze Feng-jün Song. Do čtveřice je pak Muziga doplněna dvěma členy Komorní filharmonie Pardubice - kontrabasistou Janem Dvořákem a hráčkou na xylomarimbu a nejrůznější a nejroztodivnější perkuse, Francouzskou Cécile Boiffin.

Muziga má tedy ve vínku ukotvení v tónech klasických a jazzových, díky Cécile navíc nechybí směřování k melodice jižní Evropy. Na druhou stranu - repertoár skupiny tvoří úpravy valašských lidových písní - vzpomínky na dětství Heleny Vedralové. Pokud všechny tyto informace máte, držte cédečko Muzigy v rukou uctivě a s napjatým očekáváním.

V žádném případě nečekejte více či méně folkrockový háv lidovek, v poslední době tolik oblíbený. Ať už máte desky Čechomoru, Benedikty, Jej družiny nebo Brathanek naposlouchané kolikrát chcete, nebude vám to nic platné. Muziga si jde svou vlastní cestou - a dělá dobře. Aranžé písní voní dálkou, létem a mořem. Nezřídka zazní skladba, kterou by bylo možné bez porozumění textu řadit na Balkán (*Valaši, Valaši; Ach, Bože, Bože; Za horama, za dolama; Zahraj mi, hudečku*). Za všechno může jistě především použití xylomarimby, ale i bez ní by písně byly úplně jiné, než jsme v posledním čase od "upravovatelů" perel naší nepřeberné pokladnice lidové hudby zvyklí. Na albu najdete skladby pomalé i rychlé, vždy však dotažené v hudebním nápadu do konce. V jedné se vsází na výraznou, přitom úplně jednoduchou linku houslí (*Čarování*

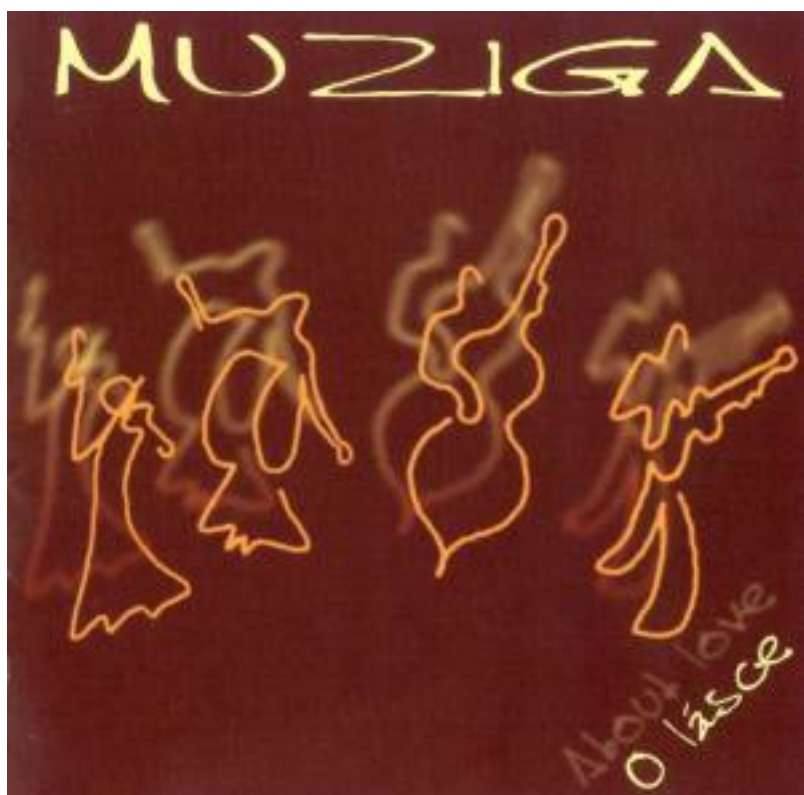
- takhle písnička v úvodu zní jako vystřižená z tvorby Ivy Bittové a vy pokukujete po desce, co to vlastně posloucháte), jinde na posun k cikánským písním (*Za horama, za dolama*

S Muzigou přes Valašsko do Evropy

Napsal uživatel Lucie Endlicherová
Pondělí, 09 Září 2002 01:00

- o cikánech putujících krajem; se zpěvem hostujících Jana Dzurka a Romana Horvátha), jinde si připadáte jako na rynku při poslechu kramářské písně s děsivým dějem i vyústěním (*Byl tatíček starý*).

Zpěv Heleny Vedralové je pokorný a tichý, stejně jako ostrý, řezavý a vyčítavě žalující na svět plný bolesti. Místa mě za uši chytla příliš úzká výslovnost hlásky "i" - skoro bych tipovala na brněnské a ne valašské předky zpěvačky. Jiří Vedral se přidává klidněji, jeho projev není tolik expresivní, zaujal mě především v písni s v podstatě ženským partem (*Dar*).

Skvěle poslouží ve třech písních trubka dalšího hosta, Jana Doležala (zvláště v úvodní *Valaši, Valaš* vám nedá spát). Nástroj se objevuje i mizí vlastně skoro neznatelně - přesto po sobě zanechává zcela jasnou stopu jasných tónů, které ještě více posunou Muzigu k zajímavému hudebnímu experimentování.

Neopomenutelnou složkou jsou texty. Neskrývají nic ze syrovosti života, odkrývají ji až na dřeň a nezkrasleně. V písních se často zpívá o ztrátě iluzí z nenaplněné či zklamané lásky, o boji mezi rodiči a dětmi, o hledání čarodějného léku na bolesti srdce i o vraždě, která může být druhou stranou lásky.

S Muzigou přes Valašsko do Evropy

Napsal uživatel Lucie Endlicherová
Pondělí, 09 Zář 2002 01:00

Láska je podle alba Muzigy citem hodně syrovým, plným problémů a bojů. Nic není příliš růžové - ale ani příliš černé. Vlastně úplně obyčejné. Naproti tomu hudbu bych popsala nejspíš slovem "akademická". Cestu si k ní buď najdete, nebo ji ztratíte. Stezka, na kterou se manželé Vedralovi při úpravách písní vydali, vypadá strmě - je opravdu rozkročená z valašských kopců až za obzor někam hodně daleko. Ale nese své plody - evidentně dobré a chutné, i když místy se zvláštními podtóny. Ostatně, i takový je život.

Muziga: O lásce
Vydavatel: Indies Records
Rok vydání: 2002
Celkový čas: 54:26